

поширеною в сьгодніні підприємницькою практикою також визнаються посередницькою діяльністю.

З огляду на вищевикладене в сьгодніні необхідне розширене тлумачення положень глави 31 ГК, яке дозволить розглядати як комерційне посередництво не тільки діяльність агента (за агентським договором) чи повіреного (за договором доручення), а й діяльність інших комерційних посередників, які надають послуги з комерційного посередництва на підставі інших договорів, що мають ознаки посередництва.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України. – Х. : ТОВ «Одісей», 2011. – 368 с.
2. Нескороджена Л.Л. Комерційне представництво: Загальна характеристика//Юриспруденція: теорія і практика. - 2006.- №5. - С. 10-18.
3. Господарський кодекс України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 20 серпн. 2012 р.: (ОФП, ТЕКСТ). – К.: ПАЛІВОДА А. В., 2012. – 212с. – (Кодекси України).
4. Первомайський О. Комерційне представництво та посередництво: практичні моменти//Юридичний вісник України. – 2007.-№18(618). - С.8
5. Новолаєва О. Агентські відносини в господарському кодексі // Юридична газета. – 2005. - №14(50).
6. Щербина В.С. Господарське право : підручник. – 5-те вид., перероб. 1 допов. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 600 с.

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Клименко Аліна Олександрівна, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Нескороджена Л.Л.*

Для оздоровлення економіки України необхідно залучати інвестиційний капітал у її пріоритетні галузі. Можна стверджувати, що в країні панує попит на іноземні інвестиції у сільському господарстві, тому що саме ця галузь має неабиякий потенціал. Це підтверджується тим, що 60% сільськогосподарських угідь України являють собою високоякісні чорноземи, присутній порівняно високий рівень освіти та професійної підготовки працівників, а головне — існують сприятливі природно-кліматичні умови для вирощування багатьох культур [1].

За розрахунками ННЦ «Інституту аграрної економіки» УААН потреба у основних засобах під запроєктовані обсяги виробництва продукції до 2010 р. визначена у обсязі 393,5 млрд. грн., а до 2015 р. - 529 млрд. грн., з них на оновлення машинно-тракторного парку необхідно 150 - 200 млрд. грн. Отже, дефіцит інвестиційних ресурсів очевидний і становить 300 - 450 млрд. грн. Нині джерела інвестування формуються за рахунок прибутку, амортизаційних відрахувань і сторонніх інвестицій. Це близько 5-7 млрд. грн., з яких на придбання сільськогосподарської техніки може бути використано не більше 2 млрд. грн. [1].

Зрозуміло, що для залучення в галузь такого обсягу інвестицій необхідне сприятливе інвестиційне середовище. В той же час, дослідження показують, що в сучасному сільському господарстві України існує ряд проблем, які в сукупності формують високо ризикове інвестиційне середовище, що і стримує надходження інвестицій в галузь [2]. Так само, несприятливий інвестиційний клімат в агропромисловому комплексі є наслідком інвестиційної діяльності в інших галузях економіки, а також результатом довготривалої збитковості основних видів сільськогосподарського виробництва. Серед причин зниження інвестиційної активності слід виділити:

- великий податковий тиск на виробників продукції та відсутність пільг для виробничих інвестицій, а також нерівномірність оподаткування;
- різні «правила гри» на фінансових ринках для усіх учасників, у зв'язку з найвигіднішими сферами вкладення капіталу стали операції з цінними паперами, нерухомістю, банківськими операціями;
- низький рівень завантаженості раніше введених в експлуатацію основних фондів і високий рівень їх зношеності, що не дозволяє підприємствам

нагромаджувати необхідні кошти для виробничої бази. Крім того, поширеною стала практика нецільового використання амортизаційних відрахувань;

- плинність висококваліфікованих науково-технічних кадрів;
- недосконалий порядок відкриття нового підприємства;
- нестабільність правових основ інвестиційної діяльності [3].

Негативні чинники, які впливають на інвестиційну активність в сільському господарстві - це:

1) значне скорочення попиту на сільськогосподарську продукцію на внутрішньому ринку України;

2) зменшення за роки кризи реальних доходів населення в 4-5 разів. Купівельна спроможність населення України перебуває на рівні 15% від європейської норми. За даними Світового Банку близько 16 млн. громадян України знаходяться за межею бідності;

3) інтенсивне фізичне і механічне скорочення кількості населення в Україні. Це приводить до того, що виробники сільськогосподарської продукції не можуть продати свою продукцію на внутрішньому ринку, що значно зменшує інвестиційну привабливість галузі;

4) відсутність налагодженої системи збуту сільськогосподарської продукції.

Крім того, в економіці України продовжують зберігатись тенденції диспаритету цін між аграрною і промисловою продукцією, що є ще однією стратегічною проблемою стримування інвестиційного процесу. Про диспаритет цін, зокрема, свідчать великі відмінності між нормою прибутку в сільському господарстві і інших галузях. Середньорічна норма прибутку становила в промисловості 4,1%, транспорті – 7,2%, банківській діяльності - 9,7%, в сільському господарстві – мінус 0,5% [2].

Формування сприятливого інвестиційного клімату в ринковій економіці відбувається як на макро- так і на регіональному рівні шляхом оцінки існуючих проблем, пошуку шляхів поліпшення ситуації та подальшої оптимізації сукупності політичних, правових, економічних, соціальних, організаційних, інформаційних, галузево- та регіонально-специфічних факторів. Першочерговими умовами для створення сприятливого інвестиційного клімату є збереження політичної стабільності в країні та створення і підтримка позитивного міжнародного іміджу України.

Список використаних джерел:

1. Клепова Н.В. залучення прямих іноземних інвестицій у сільськогосподарські підприємства / Н.В. Клепова [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua>
2. Дрожилов Н.А. Стратегічні проблеми формування сприятливого інвестиційного середовища в сільському господарстві / Н.А. Дорожилов // Український міжнародний університет бізнесу і права. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.rusnauka.com>
3. Чорний Р. В. До питання залучення інвестиційних ресурсів в АПК України / Р.В. Чорний // Галицький економічний вісник. — 2009. — № 2. — С.177-180.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Біляр Богдан Петрович, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Борцевич П.С.*

Активне державне регулювання інвестиційної діяльності необхідне державі з будь-якою формою господарювання. Актуальність даної теми зумовлена тим, що таке регулювання необхідно в країнах перехідного періоду, до яких відноситься і Україна. Пожвавлення ділової інвестиційної активності - неодмінна умова виходу з кризи.

Першоосновою пожвавлення інвестиційної активності в умовах України є державна підтримка інвестицій і підприємництва з метою розвитку ринкових відносин і конкуренції в інвестиційній сфері. Саме регулювання інвестиційного процесу - найважливіший інструмент державної підтримки інвестиційної діяльності.

У країнах з різним рівнем розвитку ринкових відносин держава, незалежно від форми власності інвестора, втручається в його інвестиційну діяльність. У